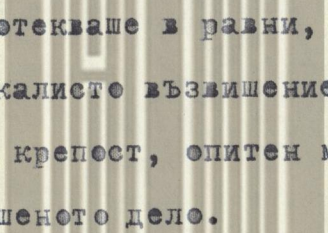

262

пух, юргани от аксамит и китайски креп, ленени чаршафи, скъпи кожи, шапки със щраусови пера, сандъчета от сленова кост, позлатени икони, кани от бронз и сребро, обуца от кордованска кожа, кристални съдове, килими от Арас и Персия, златни свещници.

Дъщерята ~~та~~ хемския самодържец не трябваше да има от какво да се очудва, пред приказните богатства на Влахерна. И както на времето Борил бе дал на Мария ~~вене~~, която бе смаяла целия свят, тъй сега Асен искаше отново целия свят да остане поразен от достолепието на българските княгини.

Последната крепост, която трябваше да наобиколи, беше Станимакашката. След това щеше да изпрати посолство в Константиновград, че е готов да потегли с Елена и цялото си семейство.

Звукът на длетото отекваше в равни, последователни удари в камъка. Там, върху едно скалистото възвишение, между яките стени на възобновената Станимакашка крепост, опитен майстор изкучваше каменен надпис в памет на завършеното дело.

Цар Иоан Асен, придружен от протосеваст Приязд, архимандрит Иоаким, абат Витлеем, севастократор Александър и севаст Алекси, наблюдаваше работата на майстора. Когато отекна и последният удар на длетото и чука, когато и последната буква биде завършена, те приближиха към скалата. Войводата Богдан помогна на царя да се изкачи по стръмните камъни и да достигне до самия надпис. Там пишеше:

"В лето 6739 от сътворението на света, индикт четвърти, от Бога въздигнатия цар Асен, самодържец на българите и гърците, както и на други страни, постави Алексея севаста и изгради Асеновград."

Асенова крепост...

Тъй я беха нарекли благодарните жители на селището край брега на буйната Чая.

Беше края на август. Ала постоялният вечерник, който задухваше